

درس هشتم

دیدار دوست

صدای زنگ شترها را که شنید، دلش تپید!
روزها منتظر بود تا کاروانی از مدینه به سوی خراسان حرکت کند.
تصمیم داشت با کاروان هم‌سفر شود و به دیدار بهترین دوست خود در خراسان برود.
به سرعت دفتر شعر و وسایل سفرش را برداشت و خود را به کاروان رساند.
در مسیر کاروان، نگاهش به کوچه‌های پر از جمعیت افتاد.

روزهایی را به خاطر آورد که در مسجدها، کلاس‌های آموزش قرآن برپا می‌شد.
مردمی که تشنیه دانش بودند، درس‌ها را یاد می‌گرفتند؛ می‌نوشتند و می‌رفتند
تا آنها را به دیگران یاد دهند، اما با رفتن او، مسجدهای شهر خالی و خلوت شدند.
غمگین شد و آهی کشید. نگاهی به آسمان کرد و شعری را که به تازگی سروده
بود، زیر لب زمزمه کرد.

چند ماه بعد کاروان به خراسان رسید.

شوق زیارت امام، وجود دِعِلَ^{*} را پر کرده بود.
آفتاب به شدّت می‌تابید. بسیار خسته بود و عرق از سر و رویش می‌ریخت اما با
اشتیاق فراوان کوچه‌های شهر را پشت سر می‌گذاشت.
انگار پرنده‌ی کوچکی در گوشه‌ی قلبش بال و پر می‌زد.
دعل از در وارد شد و سلام کرد.
امام با شوق فراوان پاسخ سلامش را داد و به احترام او از جا برخاست.
دعل از خوشحالی نمی‌دانست چه بگوید؛ به سوی امام دوید و در آغوش او آرام گرفت.
در آن لحظه، تمام خستگی راه را فراموش کرد و به چهره‌ی زیبای امام خیره شد؛
حرف‌های زیادی با امامش داشت.
مامون، حاکم عباسی، امام رضا – علیه السلام – را به احبار از زادگاهش مدینه به
خراسان آورده بود تا در آنجا کارهایش را زیر نظر بگیرد و امام نتواند مردم را به راه
درست هدایت کند.
بعد از مدتی، دعل با اشتیاق فراوان گفت: «برایتان هدیه‌ای آورده‌ام. اجازه می‌دهید
تقدیم کنم؟»
امام اجازه داد.

و این شعر را به زبان عربی خواند:

آه رفت از یادها
داد از بیدادها
خانه‌ی مردان دین؟
مثل گل‌ها در زمین
دست طوفان یک طرف
لاله‌ای هم در نجف

درس قرآن، درس دین
کو معلم‌های آن؟
پس چه شد آن خانه‌ها؟
صاحبنش زیر خاک
هر گلی از باغشان
لاله‌ای در کربلا

* یکی از شاعران مشهوری است که در زمان امام رضا – علیه السلام – زندگی می‌کرده و شعرهای زیادی درباره‌ی امامان سروده است. آرامگاه او در استان خوزستان، شهر شوش قرار دارد.

دعل با شور و هیجان شعر خود را به پایان رساند.
امام رضا لبخند زد و گفت: «آیا دوست داری دو بیت به شعرت اضافه کنم؟»
دعل با خوشحالی گفت: «بله».

امام رضا – علیه السلام – ادامه داد:

یک مزار جاودان	مرقدی در شهر توس ^۱
مهدی صاحب زمان	تا رسد وقت ظهور

۱- مرقد: حرم و محل دفن
۲- توس: نام قدیم شهر مشهد

دعبل با تعجب پرسید: «مرقدی که در شهر توں است، مال کیست؟»
امام رضا -علیه السلام- پاسخ داد: «مرقد من است. به زودی شهر توں زیارتگاه
دوستان و شیعیان من خواهد شد.»

کامل کنید

واژه‌های مناسب را در گلبرگ‌ها بنویسید.

معصومه، مشهد، امام کاظم، هشتم، شاه چراغ، امام جواد، مدینه

ایستگاه فکر

نقطه‌چین‌ها را به هم وصل کنید تا مسیر حرکت امام رضا – علیه السلام – از مدینه تا خراسان آشکار شود.

اگر در آن زمان در یکی از شهرهای مسیر حرکت امام رضا – علیه السلام – زندگی می‌کردی، چه احساسی داشتی و چه می‌کردی؟ وقتی برای اولین بار امام را از نزدیک می‌دیدی به او چه می‌گفتی؟ حرف‌هایی را در چند جمله بنویس.

بگرد و پیدا کن

پاسخ‌ها را در جدول پیدا کنید و دور آنها خط بکشید. با حروف باقی‌مانده، جمله‌ی امام کامل می‌شود:

- ۱- هشتمین امام مسلمانان را به این نام می‌شناسیم.
- ۲- دشمن برای اینکه امام رئوف* را از مردم دور کند، او را از این شهر به خراسان آورد.
- ۳- دشمن امام رضا – علیه‌السلام – که او را به ایران آورد و به شهادت رساند.
- ۴- حرم امام رضا – علیه‌السلام – در این شهر قرار دارد.
- ۵- امام اوّل که همنام سه تن دیگر از امامان بزرگوار است.
- ۶- کشوری که مرقد امام هشتم در آن قرار دارد.
- ۷- رفتن به مرقد امامان و ادائی احترام به ایشان.
- ۸- به مرقد و محل دفن امامان گفته می‌شود.
- ۹- مرقد خواهر امام رضا – علیه‌السلام – در این شهر قرار دارد.

ی	ل	ع	د	ا	ض	ر
د	ه	ش	م	ه	ب	ر
ت	ش	ت	ر	ا	ی	ز
ن	ا	ر	ی	ا	م	ه
ش	ن	۵	ن	ی	د	م
ن	و	م	أ	م	ن	ی
م	ق	ن	م	م	ر	ح

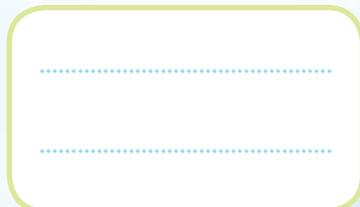
امام رضا – علیه‌السلام – فرمود:

«هر کس به زیارت من بیاید (و نیکوکار باشد) در
است.»

*رئوف: مهریان؛ یکی از لقب‌های امام رضا – علیه‌السلام – است.

دعا کنیم

يا علّى بن موسى الرّضا!
اي کسی که از بندگان خوب خدا
هستی؛ از تو می خواهم
برایم دعا کنی که ...

ایستگاه خلاقیت

پس از شنیدن داستان «نماز باران»* آن را نقاشی کنید.

کودک شجاع

«حاکم! حاکم در راه است! فرار کنید!»

فريادي از دور، توجه همه را به خود جلب کرد ...

مردم ترسیدند و همه‌هاي در ميان آنها به پا شد.

هر کس خود را در جاي پنهان مى‌کرد تا مبادا مورد خشم و مجازات حاکم قرار گيرد.

بچه‌ها کنار هم جمع شدند و به جايی که گرد و خاک بلند شده بود، چشم دوختند.

مأمون به همراه گروهي از بزرگان حکومت، سوار بر اسب به آنها نزديك مى‌شد.

يك پرندۀ شکاري روی شانه‌ي مأمون بود.

بچه‌ها با ديدن آنها فهميدند که مأمون به شکارگاهش در بيرون شهر مى‌رود.

آنها با عجله عقب عقب رفتند و در گوش و کنار ديوارها پناه گرفتند.

يک از بچه‌ها فقط به اندازه‌اي عقب رفت که راه برای عبور مأمون و همراهانش باز باشد.

مأمون از ديدن اين منظره تعجب کرد و افسار اسپيش را كشيد. همراهان او هم

پشت سر مأمون ايستادند.

ابروهای مأمون درهم رفت؛ کمی روی زين اسب خم شد و رو به پسر گفت: «چرا تو

مانند ديگران فرار نکردي و از سر راه من دور نشدي؟»

پسر شمرده شمرده گفت: «راه آنقدر باريک نیست که من مجبور باشم بيشتر از

این کنار بروم؛ فرار هم نکردم؛ چون خطاي نکرده‌ام!»

پسر کمی مکث کرد و ادامه داد: «من فکر نمی‌کنم شما بتوانید کسی را بدون اینکه خطایی از او سر زده باشد، مجازات کنید!»

مأمون که از پاسخ‌های او شگفت‌زده شده بود، پرسید: «نام تو چیست؟»

پاسخ داد: «محمد». مأمون پرسید: «فرزند چه کسی هستی؟»

پاسخ داد: «علی بن موسی الرضا». مأمون نفس عمیقی کشید و گفت: «درست است؛ تنها او می‌تواند چنین فرزندی تربیت کند!»

مأمون افسار اسبیش را تکان داد و اسب به گندی به راه افتاد. گروه بزرگان هم آرام و بی‌صدا به دنبال او حرکت کردند.

کم کم بچه‌ها از گوشه و کنار پیدا شدند و به دور محمد حلقه زدند.

آنها دوست داشتند

کامل کنید

به کمک دوستان خود، ادامه‌ی داستان «کودک شجاع» را در چند جمله بنویسید.

ایستگاه فکر

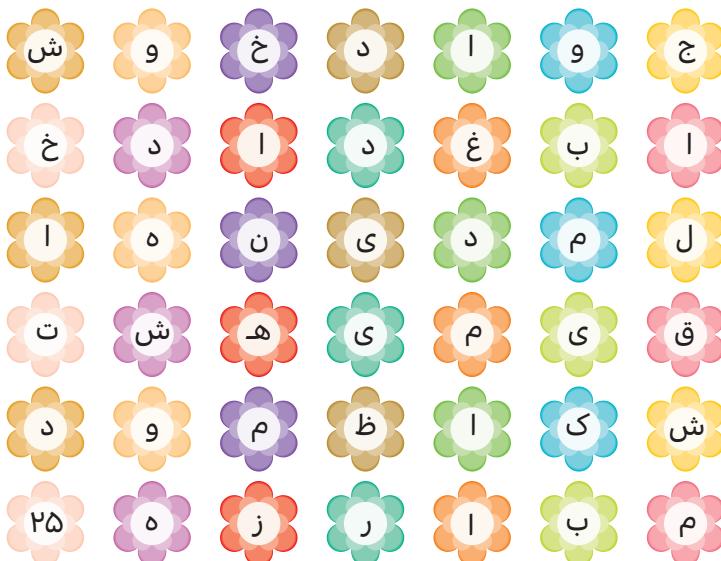
از رفتار امام جواد_علیه‌السلام_ در این داستان می‌آموزم که

بگرد و پیدا کن

متن زیر را بخوانید.

نامش محمد است و نهمین امام ماست. یکی از لقب‌های او «جواد»، به معنای سخاوتمند و بخشندۀ است و لقب دیگرش «تقی» به معنای پرهیزکار. در مدینه به دنیا آمد. در هشت سالگی به امامت مسلمانان رسید. با آنکه کودک بود، اما دانش فراوانی داشت و پاسخ هر سؤالی را می‌دانست. بزرگ‌ترین دانشمندان از آن همه علم و دانش امام شگفت‌زده شده بودند. حاکم ستمگر عباسی، که از رابطه‌ی مردم با امام بیم داشت، امام جواد_علیه‌السلام_ را به اجبار از مدینه به بغداد آورد اما امام از راهنمایی مردم و مبارزه با ظلم دست برنداشت. ایشان در ۲۵ سالگی به شهادت رسید و در شهر کاظمین، کنار پدریزگش امام موسی کاظم_علیه‌السلام_ به خاک سپرده شد.

کلمه هایی را که در متن قرمز شده اند، در جدول پیدا کنید و دور آنها خط بکشید.
سپس حروف باقی مانده را به ترتیب کنار هم قرار دهید و سخن امام را کامل کنید.

امام محمد تقی_علیه السلام_فرمود:

«همنشینی با خوبان موجب

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ

نیکوکار کسی است که از آنچه دوست دارد به نیازمندان می‌بخشد.

سوره‌ی آل عمران، آیه‌ی ۹۲

● آیه‌ای که خواندید با کدام‌یک از لقب‌های امام نهم ارتباط دارد؟
● دوست دارم مانند امام جواد –علیه‌السلام– بخشنده باشم، برای همین ...

- نسبت به اعضای خانواده
- در برخورد با همسایگان
- با دوستان
- نسبت به خویشاوندان

ایستگاه خلاقیت

قصه‌ی درس را با گروه خود در کلاس به صورت نمایش اجرا کنید.

با خانواده

آیا داستان دیگری از زندگی امام جواد –علیه‌السلام– می‌دانید؟

روشن‌ترین شب

سحر بود و آسمان، ستاره باران!
بالای کوه درکنار «غار حرا» ایستاده بود؛
با نگاه کردن به عظمت و شکوه جهان آفرینش، با خدای یکتا راز و نیاز می‌کرد؛
در تاریکی شب، در اندیشه بود و به رفتار و زندگی مردم فکر می‌کرد.... .

مردم به جای خدای یکتا بت‌های بی‌جان را می‌پرستیدند.
مجسمه‌هایی که نه می‌دیدند، نه می‌شنیدند، نه حرف می‌زدند و نه می‌توانستند
کاری انجام دهند!
مردم نادان گمان می‌کردند که بت‌ها می‌توانند به آنها در زندگی کمک کنند.
چه خیال‌های باطل و بی‌ارزشی!

دوستی‌ها کم بود و دشمنی‌ها بسیار؛
ظلم و زورگویی، همه جا را پُر کرده بود.
گروه‌هایی از مردم به کوچک‌ترین بجهانه‌ای با هم می‌جنگیدند.
یکدیگر را با نام‌های زشت صدا می‌زدند و به حقوق دیگران احترام نمی‌گذاشتند.
چه عادت‌های بد و زشتی!

محمد در آن مکان آرام و خلوت به عبادت و تفکر مشغول بود.
ناگهان جبرئیل، فرشته‌ی وحی، نزد او آمد
و اولین پیام خدا را برایش آورد:

إِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

بخوان! به نام پروردگارت که انسان را آفرید

سوره‌ی علق، آیه‌ی ا

خدای مهریان که دوست نداشت مردم در نادانی و گمراهی زندگی کنند
و می‌دانست مردم به راهنمایی دانا و دلسوز نیاز دارند
تا آنها را از گمراهی نجات دهد
و «ایمان به خدای یکتا» «مهریانی» و «احترام به یکدیگر» را به آنها هدیه بدهد،
محمد را به پیامبری برگزید؛
همان کسی که سال‌ها بین مردم مگه زندگی کرده بود
و مردم جز درستکاری از او ندیده و جز سخن راست از او نشنیده بودند.
کسی که بین آنها به «امین» مشهور بود.

خدا محمد امین – صَلَّى اللُّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ – را به پیامبری برگزید تا با نور قرآن، دنیا را روشن کند.
آن شب، شب بعثت بود؛
چه شب باشکوهی!

چرا این درس، «روشن‌ترین شب» نام گرفته است؟

بررسی کنید

در شب بعثت، خدا نعمتی بزرگ به مردم هدیه کرد. هدیه‌ای که ما مسلمانان هر روز در اذان و اقامه‌ی نماز به آن شهادت می‌دهیم و می‌گوییم:

بگرد و پیدا کن

با این کلمه‌ها، ترکیب‌های مناسب را درست کنید و ارتباط آنها را با درس بگویید.

تلخ

دلسوز

وحی

حرا

فرشته‌ی

روزگار

راهنمای

غار

همخوانی کنیم

مروارید مگه

ناگاه مردی از نور
در قلب شب صدا کرد
با دست مهریانش
خورشید را رها کرد

شب بود و چهره‌ی شب
تاریک بود و خاموش
خورشید گشته کم کم
از یادها فراموش

آن شب محمد آمد
شور و سرور آورد
در باغ زندگانی
گل‌های نور آورد

آن وقت‌ها که رویش
معنا نداشت در خاک
او با نگاه سبزش
صد دانه کاشت در خاک

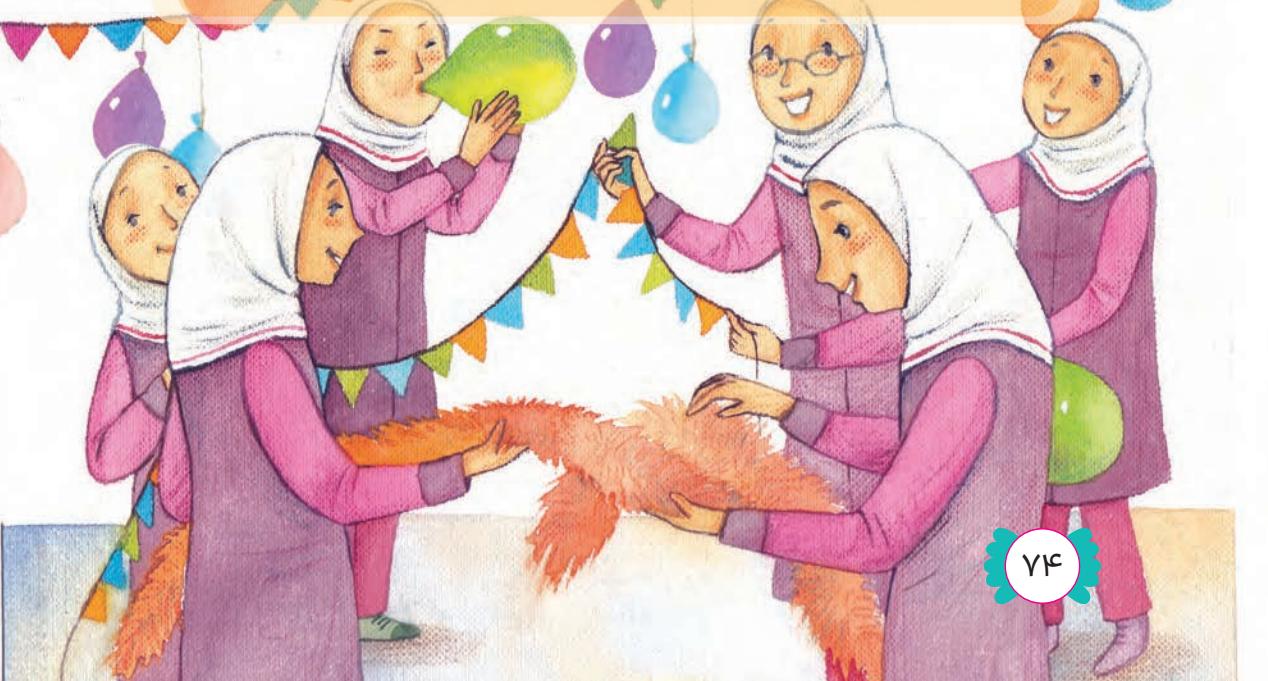
ایستگاه خلاقیت

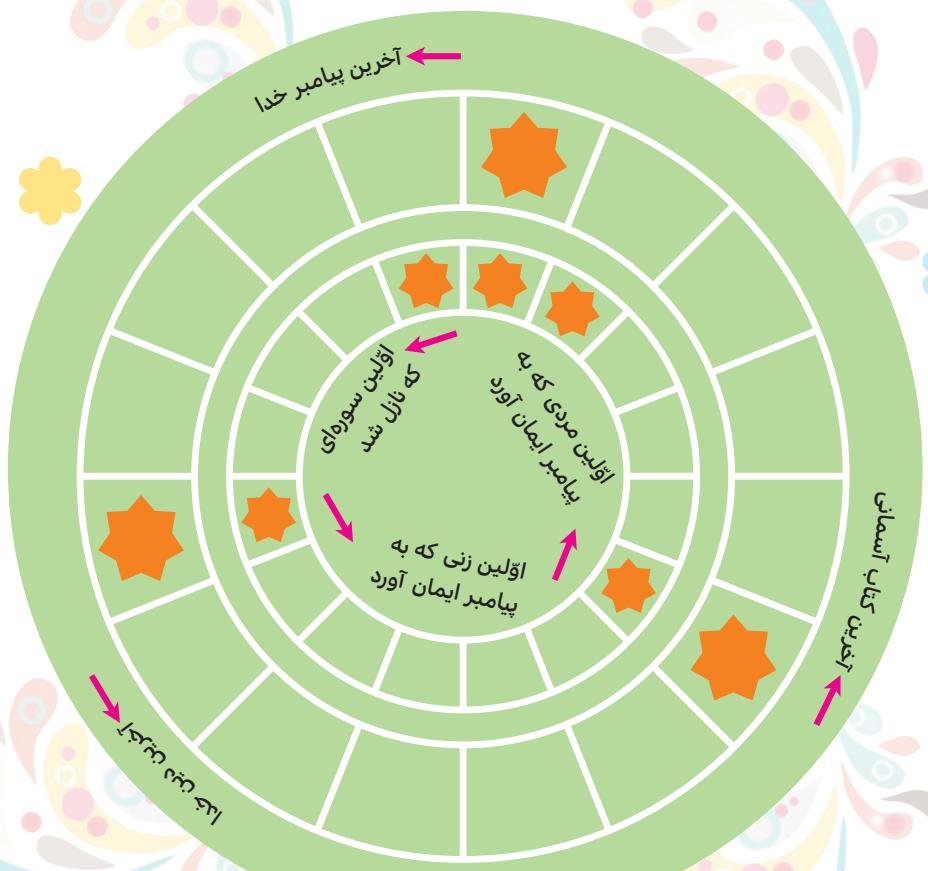
مسلمانان جهان شادی خود را از بعثت پیامبر با برگزاری جشن نشان می‌دهند. ما نیز قرار است به کمک هم، برای مبعث پیامبر جشنی بریا کنیم.

..... تقویم را باز می کنیم و روز عید مبعث را در آن پیدا می کنیم: تاریخ برگزاری جشن را مشخص می کنیم. کارها را می نویسیم و وظایف هر گروه را تعیین می کنیم.

شما هم می‌توانید مثل ما این روز را جشن بگیرید؛ پس دست به کار شوید و برنامه‌های جشن خود را در این جدول بنویسید.

نام جشن ما:	
تاریخ:	
محل برگزاری:	
<hr/>		
مهمنان ها:		
<hr/>		
<hr/>		
برنامه های جشن:		
<hr/>	<hr/>	<hr/>
<hr/>		
وظایف گروه ما:		
<hr/>		
<hr/>		

درس یازدهم*

از کاروان عقب مانده است؛ زیرا شترش دیگر نمی‌تواند قدمی بردارد.
بارها را خود بر دوش می‌گیرد و پیاده به راه ادامه می‌دهد.
آفتاب به شدت می‌تابد. بسیار تشنه و خسته است؛ عرق از سر و رویش می‌ریزد.
به سختی نفس می‌کشد اما همچنان با اراده بیابان را پشت سر می‌گذارد.
خود را از یاد برده است و هدفی جز رسیدن به رسول خدا و سپاه اسلام ندارد؛
سپاهی که برای مقابله با دشمنان اسلام به سرزمینی دور می‌رود.

در گوشه‌ای از آسمان، ابری می‌بیند.
– «خدایا! تو را شکر می‌کنم. در میان این صحرای خشک و این ابر!»
راه خود را به سوی آن کج می‌کند. به محلی می‌رسد که مقداری آب باران در آن
جمع شده است؛ آبی زلال و خنک!

دستانش را پُر می‌کند؛ آب را به نزدیک لب‌های
خشکیده‌اش می‌برد اما ناگاه به یاد چیزی می‌افتد.
آب را با دقّت در مشکی که به همراه دارد، می‌ریزد
و حرکت می‌کند.

مدّت‌هاست که پیاده می‌رود؛ خسته و تشنه‌تر
از قبل است.

ناگهان از دور چشمش به سپاه اسلام می‌افتد.
اشکِ شوق از چشمانش سرازیر می‌شود؛ سریع‌تر
گام برمی‌دارد.

*دانشآموزان نام این درس را تعیین می‌کنند.

سپاهیان از دور شَبْحِی^۱ را می‌بینند.

– «ای رسول خدا، کسی به سوی ما می‌آید».

– «خدا کند ابوذر باشد!»

شبح نزدیک و نزدیک‌تر می‌شود؟

یکی از سپاهیان فریاد می‌زند: «او ابوذر است. ابوذر می‌آید».

پیامبر لبخند می‌زند.

پیامبر خدا به استقبالش می‌آید.

بارها را از دوش او می‌گیرد.

ابوذر از شدّت خستگی و تشنگی، بی‌حال بر زمین می‌افتد.

– «برادران، آب بیاورید؛ ابوذر خیلی تشنه است».

لب‌های خشکیده‌اش باز می‌شود و با صدایی ضعیف می‌گوید: «نه! لازم نیست. آب همراه دارم!»

– «آب همراه داشتی و ننوشیدی؟»

– «بله ... در آن مشک ... آب گوارایی است...».

– «پس چرا از آن ننوشیدی؟»

– «با خود گفتم شاید رسول خدا تشنه باشد؛ صبر کردم تا نخست او از آن بنوشد...».

و از حال می‌رود.

سپاهیان بُهْت زده^۲ به ابوذر نگاه می‌کنند.

لبخندی پرمونا بر لبان پیامبر خدا نقش بسته است.

۱- شَبْح: سایه

۲- بُهْت زده: شگفت‌زده

برایم بگو

از رفتار این دو دوست (پیامبر و ابودر) چه درسی گرفتی؟

کامل کنید

حدیث زیر را با دقّت بخوانید.

رسول خدا فرمود: «سه کار است که باعث می‌شود محبت دوستانت به تو زیاد شود:
وقتی آنها را دیدی سلام کنی؛
وقتی وارد مجلسی می‌شوند، برایشان جا باز کنی؛
آنها را با نام‌هایی که نیکوست و دوست دارند، صدا بزنی.»

با توجه به مفهوم حدیث بنویسید که شما برای دوستانتان چه کارهای دیگری انجام می‌دهید تا دوستی تان بیشتر شود.

عيادت هنگام بيماري

بررسی کنید

پیامبر اسلام - صلی اللہ علیہ و آله - می فرماید:

«مؤمن آینهٔ مؤمن است.»

بے نظر شما آینهٔ چہ ویژگی‌های دارد که انسان‌های خوب و مؤمن در ارتباط دوستانه با یکدیگر، باید مثل آینه باشند؟

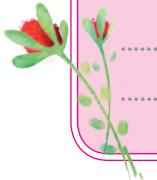
- ۱- آینه عیب ما را فقط به ما نشان می‌دهد.
- ۲- آینه سر ما عیب‌جویی نمی‌کند.
- ۳- عیب ما را آرام و بی‌صدا می‌گوید و داد نمی‌زند.
- ۴- عیب ما را بزرگ و کوچک نمی‌کند.
- ۵-

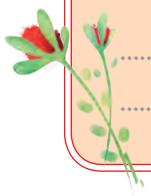
گفت و گو کنید

در گروههای دو نفره به این سؤال‌ها پاسخ دهید.

تو از دوستت چه انتظاری داری؟

حدس می‌زنی دوستت از تو چه انتظاراتی دارد؟

حالا نوشته‌ات را با نوشته‌ی دوستت عوض کن. آیا درست حدس زده‌ای؟ آیا او درست حدس زده است؟ در این باره با هم گفت و گو کنید.

ایستگاه فکر

دوستان شما چه ویژگی‌های خوبی دارند؟ چهار ویژگی خوب دوستانت را بنویس.

.....

.....

.....

.....

آیا می‌دانی تمام این ویژگی‌هایی که برای دوستانت نوشته‌ی، ویژگی‌های خودت هم هستند؟

شاید بگویی من که بعضی از این ویژگی‌ها را ندارم! اما دیر یا زود شما هم دارای این ویژگی‌ها خواهی شد؟ می‌دانی چرا؟ برای پاسخ دادن به این سؤال، درباره‌ی این شعر با دوستان خود گفت‌وگو کن و معنای آن را در چند جمله بگو.

تو اول بگو با کیان زیستی
پس آنگه بگویم که تو کیستی

تدبّر کنیم

لَيْتَنِي لَمْ أَتَخِذْ فُلَانًا حَلِيلًا

(فرد گناهکار در روز قیامت می‌گوید) ای کاش فلانی را به عنوان دوست انتخاب نکرده بودم.

سوره‌ی فرقان، آیه‌ی ۲۸

این آیه را بخوانید و درباره‌ی پیام آن با دوستانتان گفت‌وگو کنید.

با خانواده

پیامبر اسلام – صلی اللہ علیہ و آلہ – در یک جمله‌ی زیبا می‌فرماید:

«دوست خوب نعمت است.»

شما نیز با کمک پدر و مادر، جمله‌ای زیبا درباره‌ی دوستی پیدا کنید و با خط خوش بنویسید.

روزی برای تمام بچه‌ها

آسمان پوشیده از ابر بود و باد شدیدی می‌وزید.
شاخه‌ها از سرما می‌لرزیدند و برگ‌ها به نوبت می‌افتدادند. آن روز از سردترین روزهای
پاییز بود.
کلاس، تازه شروع شده بود. خانم شریفی از جایش بلند شد و رو به روی بچه‌ها ایستاد.

۱

بچه‌ها! دیروز همگی
غذا خوردید؟

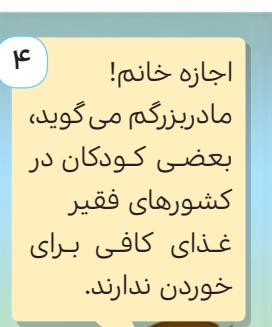

معلوم است که خوردم!
خانم اجازه منظورتان چیست؟

۲

فکر می‌کنید همه‌ی
بچه‌های دنیا هر
روز غذا می‌خورند و
سیر می‌شوند؟

۳

اجازه خانم!
مادر بزرگم می‌گوید،
بعضی کودکان در
کشورهای فقیر
غذای کافی برای
خوردن ندارند.

۴

بله؛ بسیاری از کودکان آواره
و جنگ زده در سراسر دنیا
گرسنه می‌خوابند.

مگر ممکن است
کسی غذا نخورد؟

بله....!

راستی بچه‌ها! دیشب
شما راحت خوابیدید؟

۶

کودکان بسیاری،
خانه ندارند و شب‌ها
زیر پل‌ها، کنار خیابان‌ها و
در پارک‌ها می‌خوابند.

۷

۸

عزیزانه! دیشب نگران
نبودید؟ خطری شما
را تهدید نمی‌کرد؟

۹

بچه‌ها با
کنجکاوی پرسیدند:
چه خطری؟

۱۱

اجازه!
مثل کودکان فلسطینی
که روزها و شبها
آرامش ندارند.

بچه‌های زیادی دیشب
از شدت صدای گلوله و
انفجار و هوایپیمای جنگی
خواب نداشتند و تا صبح
بیدار ماندند و از ترس
لرزیدند!

۱۰

۸۳

۱۲

بچه‌ها! دوست دارید روزی بباید که
همهی کودکان دنیا بدون گرسنگی
و نگرانی و با آرامش بخوابند؟

بچه‌ها با خوشحالی سرهاشان را تکان دادند.

- ای کاش چنین
روزی بباید!

۱۳

خانم شریفی به ابرهای پشت پنجره چشم دوخت و گفت: «بچه‌ها! روزی که امام
مهریان ما ظهرورکند، دوران ستمگران به پایان می‌رسد و همهی بچه‌های دنیا در آن
روز زیبا، شاد و خندان هستند.

ما برای آمدن مهدی موعود* که خدا و پیامبرش مژده‌ی آمدن او را به ما داده‌اند،
دعا می‌کنیم و هرگاه نام آن حضرت را به زیان می‌آوریم، می‌گوییم: عَجَّلَ اللَّهُ فَرْجَهُ،
یعنی خدا ظهورش را نزدیک گرداند؛ زیرا آن حضرت با خود هدیه‌هایی می‌آورد که دنیا
پر از لبخند و شادی می‌شود.»

* موعود: وعده داده شده

۱۴

برایم بگو

حضرت مهدی - عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ - با خود چه هدیه‌هایی می‌آورد؟

هریک از این هدیه‌ها، چطور باعث خوشحالی همه‌ی مردم جهان می‌شود؟

بررسی کنید

مردم با یکدیگر

دنیا

بدهی‌ها

وقتی امام زمان - عَجَّلَ

الله فَرَجَه - ظهور کند...

تدبیر کنیم

خداوند در قرآن به انسان‌ها و عده داده است:

جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهْوًا

حق می‌آید و باطل نابود می‌شود؛ بدون تردید، باطل نابودشدنی است.

سوره‌ی إسراء، آیه‌ی ۸۱

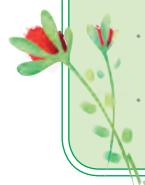
به نظر شما میان درس و مفهوم این آیه چه ارتباطی وجود دارد؟

دعا کنیم

برای زیباتر شدن جهان چه آرزوهایی دارید؟

برای رسیدن به این آرزوها چه دعایی می‌کنید؟

برای آمدن این روز، آیا دعا کردن کافی است؟ یا باید ...

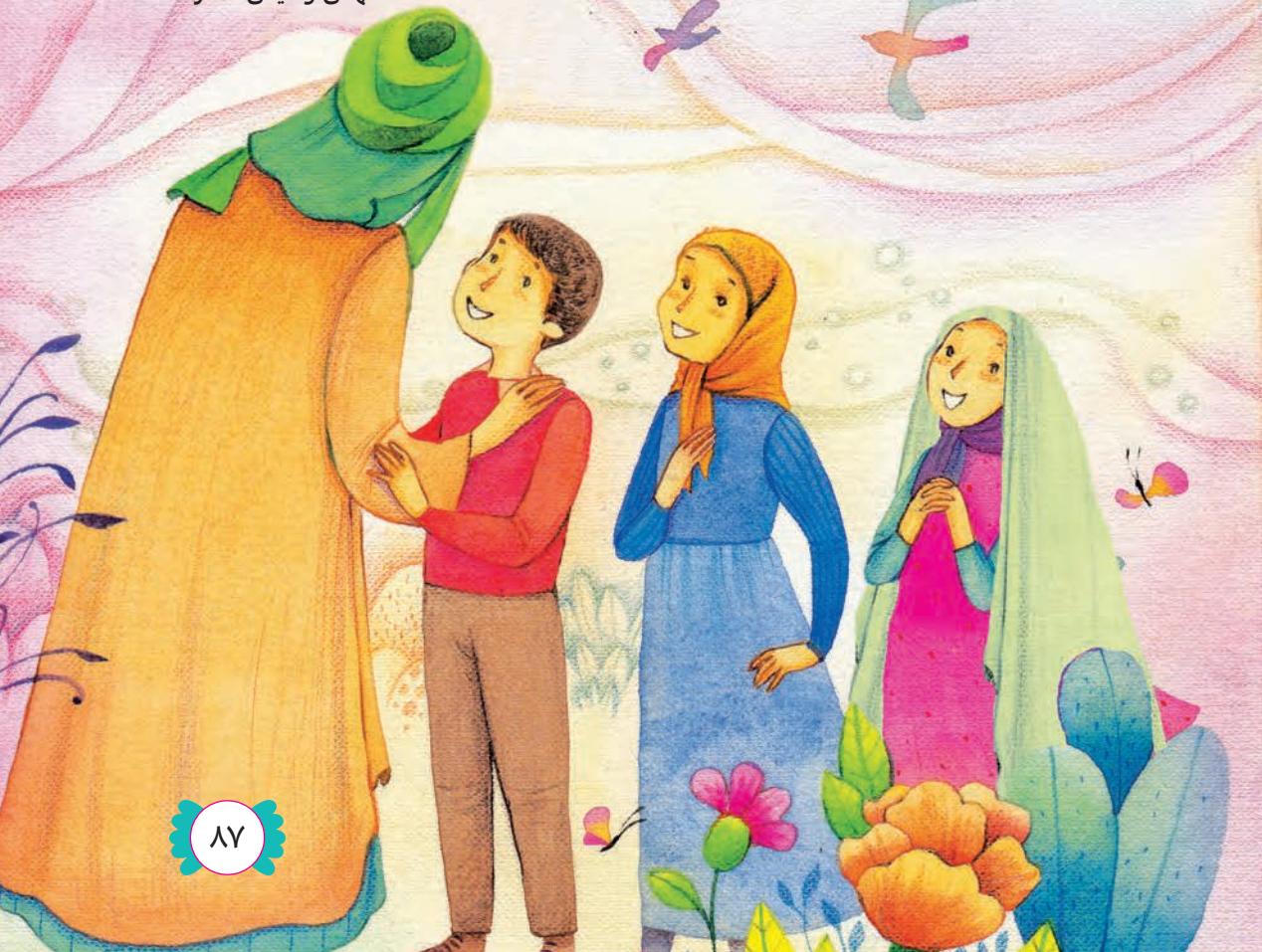
همخوانی کنیم

منتظرم که پر کشد
کلاغ ظلم و دشمنی
تمام زندگی شود
پُر از امید و روشنی
منتظرم و می‌رسی
به شهرِ ما، به دادِ ما
ای که همیشه می‌تپد
قلب شما به یادِ ما

منتظرم که گل دهد
درختِ آرزوی من
قشنگ و تازه‌تر شود
تمام رنگ و بوی من

منتظرم تا برسی
مرا ز غم رها کنی
زمین خسته را پُر از
محبت و صفا کنی

مهدی وحیدی صدر

خاله نرگس

روز جمعه بود.

پدر دفتر یادداشت‌ش را آرام نگاه می‌کرد.

اسم تمام خویشاوندان در آن بود؛ خویشاوندان پدر و مادرم.

پدر گفت: «این هفته نوبت دیدار با خاله نرگس است».

من و نجمه و هُدی کوچولو خیلی خوشحال شدیم. خیلی خاله نرگس را دوست داریم.

خاله نرگس، خاله‌ی پدرم است. او پیرزن بسیار مهربانی است و تنها زندگی می‌کند. زنگ خانه‌اش را زدیم. چند لحظه منتظر ماندیم؛ صدای نیامد.

دوباره زنگ زدیم و صبر کردیم اما خبری نشد.

حدس زدیم زنگ در خراب است. در زدیم؛ باز خبری نشد.

پدر کمی محکم‌تر به در کوبید!

— «آمدم!» ...

صدای خاله نرگس از دور به گوش رسید. خدا را شکر، صدای در را شنید. وقتی در را باز کرد، انگار دنیا را به او داده بودند.

صورتش مثل گل شکفت و با خوشحالی گفت: «خوش آمدید! صفا آوردید!»

بعد هم یکی یکی ما را نوازش کرد و بوسید و با همه احوالپرسی کرد.

داخل شدیم. خانه‌اش خیلی تمیز و مرتب بود.

دور هم نشستیم و تعریف‌ها شروع شد.

خاله نرگس گفت: «دلم خیلی برایتان تنگ شده بود. ببخشید پشت در ماندید.

مددتی است شنوای من کم شده و زنگ در هم خراب است. دوست داشتم شما

را ببینم اما هوا سرد است و من هم نمی‌توانم زیاد از خانه بیرون بیایم؛ خیلی

خوشحال شدم که آمدید!»

آن روز خیلی به ما خوش گذشت و چیزهای زیادی یاد گرفتیم!

حاله نرگس خاطره‌های قشنگی از فرزند شهیدش تعریف کرد و از زندگی مردم در زمان قدیم و از دوران کودکی اش برایمان گفت.

پدر زنگ خانه‌ی خاله نرگس را تعمیر کرد. مادرم هم با خاله قرار گذاشت که او را پیش یک پزشک ببرد.

وقتی به خانه برگشتیم، به مادرم گفتم: «چقدر خوب شد که به خانه‌ی خاله نرگس رفتیم. هم پای صحبت یک انسان با تجربه و مهربان نشستیم و هم به او کمک کردیم.»

گفت و گو کنید

با توجه به داستان «خاله نرگس»، درباره م موضوع های زیر با دوستانتان گفت و گو کنید.

* بهترین روز برای دیدار با خویشاوندان

* یک پیشنهاد برای اینکه بتوانیم به دیدار همه‌ی آشنایان برویم.

* کارهای پسندیده‌ای که در دیدار با خویشاوندان می‌توانیم انجام دهیم.

کامل کنید

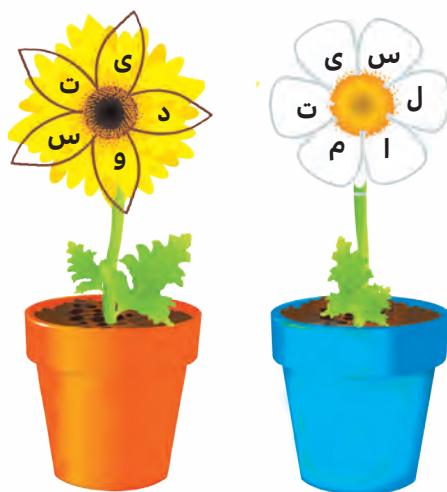
پیشوایان دین ما به دیدار خویشاوندان (صله‌ی رحم) بسیار سفارش کرده‌اند. در اینجا برخی از سخنان آنها را با هم می‌خوانیم. کلمات جا افتدۀ را از گلدان‌ها پیدا کنید و در جای خالی بنویسید.

* خداوند کسانی را که به دیدن خویشاوندان خود می‌روند و از حال آنها جویا می‌شوند، دوست دارد و اخلاق آنها را می‌کند.

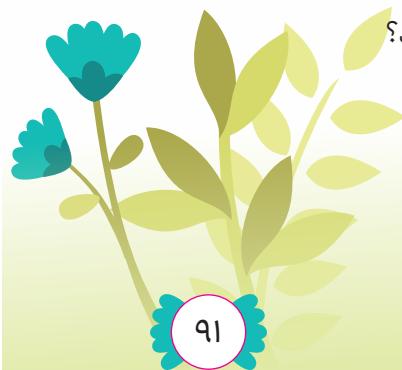
* وقتی به دیدار خویشاوندان می‌رویم، دل‌های ما به هم نزدیک و قهرها به تبدیل می‌شود.

* صله‌ی رحم، انسان را شاداب می‌کند و به او می‌دهد.

* رفت و آمد با خویشاوندان موجب زیاد شدن و جسم می‌شود.

به نظر شما صله‌ی رحم چه فایده‌های دیگری دارد؟

ایستگاه فکر

فکر کن بزرگ فامیل هستی و قرار است چند قانون برای دیدار خویشاوندان وضع کنی تا همه بیشتر به هم سر بزنند؛ چه قانون هایی برای این کار می نویسی؟

۱- هر هفته به دیدار پدر بزرگ و مادر بزرگ برویم.

-۲

-۳

-۴

به نظر شما وقتی به دیدار خویشاوندان می رویم، باید چه آدابی را رعایت کنیم؟

۱- سلام کردن به بزرگ ترها

-۲

-۳

-۴

دعا کنیم

خدایا! کمک کن تا به خویشاوندانم نیکی کنم و به آنها احترام بگذارم.

خدایا! یاری ام کن تا با آنها مهریان باشم و اذیتشان نکنم.

خدایا!

اُولین بانوی مسلمان

بچه‌ها سلام!

من کوه نور هستم؛ معروف‌ترین کوه در سرزمین عربستان.
کنار مگه ایستاده‌ام. اسم «غار حرا» را حتماً شنیده‌اید. این غار درون من است.
من از گذشته‌های دور ماجراهای زیادی را از نزدیک دیده‌ام و خاطره‌های بسیاری در
سینه دارم. یکی از شیرین‌ترین خاطراتم درباره‌ی بانوی بزرگ مگه است.
او یکی از ثروتمندترین زنان مگه بود؛ خدا را بسیار دوست داشت و برخلاف بیشتر
مردم مگه که بتپرست بودند، خدای یکتا را می‌پرستید.
با اینکه ثروتمندان مگه خواستگار او بودند، او با پیامبر اسلام ازدواج کرد.
دشمنان خدا از این کارش خیلی ناراحت شدند و او را ترک کردند.
خیلی‌ها حتی به او سلام نمی‌کردند، اما او همیشه خوشحال بود
و خدا را شکر می‌کرد.

این بانوی بزرگ در برابر تمام سختی‌ها صبر کرد و هرگز حاضر نشد از یاری پیامبر خدا دست بردارد.

پیامبر بارها از دامنه‌ی من بالا می‌آمد و در غار حراء، خدا را عبادت می‌کرد. این بانوی مهریان هم گاهی با او همراه بود و گاهی با کوله‌بار آب و غذا از مکه به طرف من می‌آمد. با عشق به پیامبر، خود را از دامنه‌های من بالا می‌کشید و به نزد او می‌رفت.

شیب من تند است و صخره‌هایم تیز و قامتم بلند. بالا آمدن از من بسیار سخت است اما او بارها بدون خستگی از این راه پر پیچ و خم عبور کرد.

هنگامی که پیامبر خدا در کنار کعبه نماز می‌خواند، حضرت علی و او نیز پشت سرشن می‌ایستادند.

او اولین بانوی مسلمان است.

روزی شنیدم خدا به پیامبرش مژده داد که هدیه‌ای بسیار گران‌بها به او خواهد داد و مدتی بعد خداوند، فاطمه را به او و همسرش بخشید.

دشمنان اسلام، پیامبر و یارانش را سه سال در محاصره نگه داشتند و آنها را از آب و غذا محروم کردند.

این بانوی فداکار و دختر دو ساله‌اش فاطمه نیز در این مدت، آنجا بودند و مثل همه در رنج و سختی زندگی می‌کردند.

او با اینکه سال‌ها در ناز و نعمت زندگی کرده بود، رنج‌ها و گرسنگی‌ها را تحمل کرد و همه‌ی ثروتش را برای کمک به پیامبر و یارانش خرج کرد.

پیامبر خدا هم خیلی او را دوست داشت.

چهره‌ی خدیجه، این بانوی مهریان و فداکار را هرگز از یاد نخواهم برد.

برایم بگو

خداآوند چه نعمت‌هایی به حضرت خدیجه بخشیده بود؟
به نظر شما بهترین این نعمت‌ها کدام بود؟

کامل کنید

پاسخ‌ها را در خانه‌ها بنویسید. سپس حروف را به ترتیب اعداد بخوانید تا سخن پیامبر کامل شود.

۱- حضرت خدیجه، اولین مسلمان است. (۶_۱۴)

۲- برخلاف بیشتر مردم مگه، که بتپرست بودند، حضرت خدیجه یکتا را می‌پرستید. (۷_۸_۵_۱۶)

۳- حضرت خدیجه با و استقامت در کنار پیامبر همه‌ی سختی‌ها را تحمل کرد. (۱۵_۱۷_۱۴)

۴- حضرت خدیجه، نسبت به پیامبر بسیار و فداکار بود و هرگز از یاری پیامبر دست برنداشت. (۱۹_۱۲_۱۱_۱۳)

پیامبر اسلام می‌فرماید:

«به خدا قسم، پروردگار نکرد.
وقتی همه به من کفر می‌ورزیدند، او به من ایمان آورد و با ثروت خود به کمک شتافت.»

ایستگاه فکر

حضرت خدیجه - سلام اللہ علیہا - چه ویژگی‌هایی داشت که پیامبر او را آن قدر دوست داشت؟

وقتی که یاران پیامبر اندک بودند، ایشان بهترین

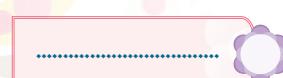
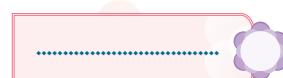
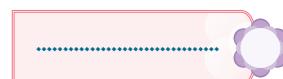
مادر

وقتی که پیامبر و یارانش در رنج و سختی زندگی می‌کردند با از ایشان حمایت می‌کرد.

بگرد و پیدا کن

در این جدول، کلمه‌هایی قرار داده شده است. از بین آنها چهار کلمه را انتخاب کنید و بگویید ارتباط آن با داستان «اولین بانوی مسلمان» چیست.

م	پ	ج	ن	و	ر	و	ن
ک	ی	ک	ر	ی	ا	ا	ف
د	ا	ع	ا	ا	س	م	د
ت	م	ب	ی	ب	ل	س	ا
د	ب	۵	م	ط	ا	ف	ک
ا	ر	ژ	ر	ا	م	م	ا
ب	ن	ل	ن	م	ا	ز	ر
ع	ر	ب	س	ت	ا	ن	ی

یک ماجراهای زیبا

چند روزی بود که کمردرد، حسابی آزارش می‌داد. توانایی اش کم شده بود و به سختی کار می‌کرد. همسرش، خاله کوکب، پا به پای او زحمت می‌کشید، اما باز نمی‌توانستند حیاط مدرسه و راهروها و کلاس‌ها را خوب نظافت کنند.

مدیر مدرسه از دستش راضی نبود و چند بار به او تذکر داده بود. خیلی نگران بود.

— «خدایا اگر شخص دیگری را به جای من بیاورند... اگر این خانه‌ی کوچک را از من بگیرند، با دست خالی کجا بروم؟»
نمی‌دانست چه باید کند. بندۀ‌ی خدا خانمش هم خیلی غصه می‌خورد.

روزها به سختی می‌گذشت تا اینکه یک روز صبح، همین که خاله کوکب به طرف حیاط رفت، دید همه‌جا خیلی خوب جارو شده است.
خیلی تعجب کرد! به طرف کلاس‌ها رفت؛ آنها هم تمیز و جارو شده بودند!
— «خدایا! چه کسی مدرسه را جارو کرده؟»
نگران شد!

— «شاید همسرم مخفیانه این کار را کرده است!»
وقتی ماجرا را به همسرش گفت، او هم بسیار شگفتزده شد و گفت: «نه کار من نیست.»

بابا مراد و خاله کوکب تا شب؛ مدرسه را زیر نظر گرفتند تا بدانند کار چه کسی بوده است اما متوجه نشدند.

صبح روز بعد دوباره دیدند که مدرسه خیلی تمیز و پاکیزه است! باز تا آخر شب نفهمیدند کار کیست!

مدرسه بسیار تمیز و مرتب بود و آقای مدیر هم بسیار خوشحال و راضی!
سرایدار و همسرش تصمیم گرفتند هر طور شده بفهمند کار چه کسی بوده است.
آن شب تا صبح بیدار ماندند.

نزدیک طلوع آفتاب، ناگهان دیدند پسر بچه‌ای آرام از دیوار مدرسه پایین پرید. جارو را برداشت و شروع کرد به جارو زدن.

قیافه‌اش آشنا بود. به سرعت به سوی او رفتند.
پسر بچه خجالت کشید و سرشن را پایین انداخت و سلام کرد.
اشک در چشم‌هایشان جمع شده بود.

— «پسر جان اسمت چیست؟»

— «عباس بابایی.*»

نمی‌دانستند چگونه از او تشکر کنند.

— «پسر جان! تو باید درس بخوانی! این کارها وظیفه‌ی ماست.»

— «من که به شما کمک می‌کنم، خدا هم در درس‌هایم به من کمک می‌کند.»

* خاطره‌ای از کودکی شهید امیر سرلشکر عباس بابایی

برایم بگو

از کار خلبان قهرمان، شهید عباس بابایی آموختم که

بررسی کنید

آیا برای کمک به دیگران همیشه باید منتظر باشیم تا آنها از ما کمک بخواهند؟

هفتگی گذشته دوستم نتوانست به
مدرسه بیاید. من امروز

دوستم پایش شکسته است و با
عصا به مدرسه می‌آید. من

دوستم امروز لقمه‌اش را در خانه
جا گذاشته است. من

گفت و گو کنید

با توجه به داستان، درباره‌ی معنای این سخن امام علی – علیه السلام – با دوستان خود گفت و گو کنید.

«برترین نیکی، کمک به دیگران است.»

به کار بیندیم

این قصه را بخوانید؛ سپس عبارت پایان آن را کامل کنید.

نرم نرمک باران می‌بارید.

کیفم روی دوشم بود و به سوی مدرسه می‌رفتم. دست‌هایم یخ کرده بودند.
باران، کم‌کم شدید شد و من بدون چتر تنددند از کوچه‌ها می‌گذشتم.
قطرهای باران به صورتم می‌خورد و بیشتر سردم می‌شد.

ناگهان احساس کردم حتی یک قطره باران هم به صورتم نمی‌خورد. فکر کردم باران
قطع شده اما وقتی دقیق کردم، دیدم خانم همسایه چتر خود را بالای سرم گرفته
است.

به او سلام کردم و او هم با لبخند جوابم را داد.
خانم همسایه تا در مدرسه همراه من آمد و بعد با من خداحافظی کرد و برگشت.
با اینکه مسیرش با من یکی نبود اما برای کمک کردن به من تا جلوی در مدرسه
آمده بود. چه همسایه‌ی مهربانی!

وقتی مهربانی خانم همسایه را دیدم، با خودم تصمیم گرفتم

ایستگاه فکر

داستان زیر را بخوانید و جمله‌ی آخر آن را کامل کنید.

زمستان آن سال هوا خیلی سرد بود.

همه‌ی بچه‌ها با لباس‌های گرم و پشمی به مدرسه می‌آمدند.

پدر علی برای او یک بارانی گرم خریده بود تا در هوای سرد زمستان بپوشد.

یک روز مادر علی متوجه شد که علی بارانی اش را نمی‌پوشد و با همان لباس‌های

همیشگی به مدرسه می‌رود! وقتی علی از مدرسه برگشت، از او پرسید: «علی جان!

چرا بارانی ات را نمی‌پوشی؟»

علی سرش را پایین انداخت و گفت: «من هر روز با هم‌کلاسی‌ام به مدرسه می‌روم.

او بارانی ندارد و سردش می‌شود؛ من هم نمی‌پوشم تا مانند او باشم و او ناراحت

نشود.»

مادر لبخندی زد و فردای آن روز یک بارانی گرم دیگر خرید و به بهانه‌ای آن را به دوست علی هدیه کرد.
از آن پس علی^{*} بارانی اش را می‌پوشید و خوشحال و خندان با دوستش به مدرسه می‌رفت.

برایم بگو

آدم‌های موقق و بزرگ مانند شهید علی صیاد شیرازی، در کودکی هم

تدبّر کنیم

أَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ

به دیگران نیکی کن؛ آن چنان که خدا به تو نیکی کرده است.

سوره‌ی قصص، آیه‌ی ۷۷

میان این آیه و داستانی که خواندید، چه ارتباطی می‌بینید؟

* خاطره‌ای از کودکی شهید امیر سپهبد علی صیاد شیرازی

درس شانزدهم

اسب طلایی

باز هم برنده شد!

تک تک بچه ها را پشت سر گذاشت و به خط پایان رسید.

هیجان زده فریاد کشید: «هیچ کس نمی تواند از اسب طلایی من جلو بزند!»

احسان مهارت خوبی در دوچرخه سواری دارد. دوچرخه اش هم خیلی خوب است؛

تند و تیر، سبک، روان و بسیار زیبا، بدنه ای طلایی اش زیر نور می درخشند!

نام قشنگی هم برایش گذاشته است: اسب طلایی!

خیلی دوست دارم سوار دوچرخه اش بشوم.

عصر چهارشنبه ...

احسان با دوچرخه اش به در خانه‌ی ما آمد؛ لبخند زد.

— «سلام حمید. اسب من دو روز در خدمت شما!»

هیجان زده شدم.

— «برای چی؟

— «دروز به مسافرت می رویم. گفتم شاید دوست داشته باشی اسبم در این مدت پیش

تو باشد. یال و بدنش را حسابی شسته ام. هرجا دوست داری با آن برو.»

خداحافظی کرد و رفت.

چند قدم که دور شد، سررش را برگرداند و لبخندزنان گفت:

«به آب و علف نیاز ندارد! فقط مراقب باش زخمی نشود. عصر جمعه اسبم را

بیاور.

با شور و شوق بسیار سوار شدم.

عجب دوچرخه‌ای!

چند بار تا ته کوچه رفتم و برگشتم. در همین موقع مادرم وارد کوچه شد.

— «سلام! احسان دوچرخه اش را دو روز به من داده است.»

هیجان زده چرخ جلویش را بلند کردم و محکم به زمین کوبیدم.
مادرم با ناراحتی گفت: «عزیزم! این امانت مردم است. باید از آن درست استفاده
کنی. اگر دوچرخه اش را خراب کنی، خسارت‌ش را باید بدھی.»

صبح پنجشنبه ...

«جعفر! جعفر! رزود بیا دم در!»
جعفر به همراه برادرش رضا دم در آمد.
تا نگاهش به دوچرخه افتاد، چشم‌هایش از خوشحالی برقی زد.
«اسب طلای احسان! زیر پای تو چه می‌کند؟»
«تا دو روز دست من است. بیا تو هم سوار شو چند دور بزن.»
رضا پرسید: «از صاحب دوچرخه اجازه گرفته‌ای که آن را به دیگران هم بدھی؟»
با تعجب گفتم: «اجازه برای چی؟ دو روز اختیار این اسب با من است!»
رضا لبخندی زد.

– «شما که صاحبیش نیستی. اگر احسان اجازه ندهد، نمی‌توانی آن را به شخص دیگری بدهی.»

عصر جمعه ...

سوار اسب طلایی شده بودم و دور حیاط می‌چرخیدم.
مادرم پنجره را باز کرد:
– «حمید جان، زودتر دوچرخه‌ی احسان را برایش ببر.»
– «بعد از شام می‌برم!»
مادرم با تعجب نگاهم کرد.
– «مگر خودش نگفته بود عصر جمعه دوچرخه را بیاور. عصر جمعه الان است نه بعد از شام.»

از حرکت ایستادم. دوست داشتم تا شب با آن بازی کنم.

با خودم فکر کردم

حمید به چه چیزی فکر می‌کرد و چه تصمیمی گرفت؟

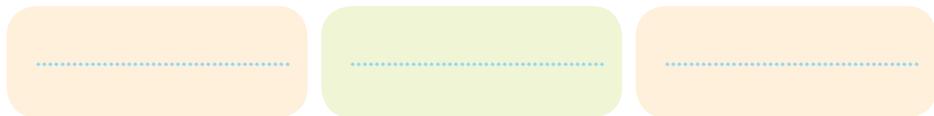
تدبر کنیم

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤْدُوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا

خدا فرمان می دهد که امانت ها را به صاحبانش باز گردانید.

سوره‌ی نساء، آیه‌ی ۵۸

با توجه به داستان درس، به نظر شما چگونه می‌توانیم به این آیه عمل کنیم؟

فکر می‌کنید، کدامیک از این بچه‌ها، امانت‌دار خوبی بوده است؟

وحید پاک‌کنی را که در مدرسه از دوستش به امانت گرفته بود به خواهر کوچکش داد تا از آن استفاده کند.

ستاره در کتابی که از دوستش به امانت گرفته بود، برای یادگاری چند گل کشید و جمله‌ای زیبا نوشت.

سینا و سعید اسمشان را روی نیمکت مدرسه نوشته‌اند تا یادگاری بماند.

مریم ظرف نذری همسایه را فوراً شست و در گوشه‌ای از آشپزخانه گذاشت تا در اوّلین فرصت، آن را به همسایه بازگرداند.

لیلا می‌خواست کتابی را که برای یک هفته از کتابخانه امانت گرفته بود، بازگرداند اما آن قدر سرگرم کارهای دیگر شد که این کار را فراموش کرد.

ایستگاه فکر

اگر به امانت دیگران ضرر برسانیم، چگونه باید جبران کنیم؟

بازی، شادی

خانم معلم ما دانشآموزان کلاس را به گروه‌های ده نفره تقسیم کرده است و میان گروه‌ها بازی پیامرسانی را اجرا می‌کند. او به سمت من می‌آید؛ خم می‌شود و جمله‌ای^{*} را آهسته در گوشم می‌گوید. سپس می‌ایستد و می‌گوید: «این جمله را در گوش نفر بعدی بگو. نفر آخر، جمله را روی تخته بنویسد. می‌خواهم ببینم این جمله تا نفر آخر گروه چه می‌شود!»

گفت و گو کنید

بین ضربالمثل یک کلام و چهل کلام با موضوع «امانت‌داری» چه ارتباطی وجود دارد؟

دعا کنیم

خدایا!

ای که در قرآن به ما فرمان داده‌ای تا امانت را به صاحبین بازگردانیم؛
کمکم کن تا امانت‌دار خوبی باشم و کتاب دوستم را همان‌طور که قرض گرفته‌ام،
به او بازگردانم.
کمکم کن تا

* جمله‌ی انتخاب شده، بیش از هفت کلمه داشته باشد.

آقای بهاری، خانم بهاری

پدرم آلبومش را باز کرده بود و با هم عکس‌ها را تماشا می‌کردیم.
هر کدام را نمی‌شناختم، پدرم معزّفی می‌کرد.
یکی از آنها جوانی بود که با مهریانی دست خود را روی شانه‌ی کودکی گذاشته بود
و هر دو لبخند بر لب، کنار رودخانه ایستاده بودند. پدرم خم شد؛ صورت آن مرد
جوان را بوسید و گفت:
«این آق، اوّلین معلم من است و این عکسِ روز اردوی ماست.

وقتی من خواستیم از اردو برگردیم، من گفتم آقا اجازه! دوست دارم با شما عکس بگیرم. او هم با مهریانی دستش را روی شانه‌ی من گذاشت و با هم عکس گرفتیم. یادش به خیر! چه روز خوبی بود.»

پرسیدم: «اسم او چیست؟»

پدرم گفت: «آقای بهاری. خیلی او را دوست دارم. او خیلی چیزها به من آموخت: قرآن، حروف الفباء، جمله‌سازی، ریاضی، شعر و یک دنیا حرف شنیدنی و زیبا».

به پدرم گفتیم: «چه جالب! اسم خانم معلم ما هم خانم بهاری است.»

پدرم غرق تماشای عکس آقای بهاری بود.

پرسیدم: «آقای بهاری الان کجاست؟»

پدرم گفت: «در خیابان لاله در یک خانه‌ی بزرگ و قدیمی زندگی می‌کند.

چند سال او را ندیده بودم اما خوشبختانه پارسال او را در یک کتاب فروشی دیدم. انگار دنیا را به من داده بودند؛ خیلی خوشحال شدم و نشانی اش را گرفتیم. اتفاقاً پس فردا که روز معلم است، می‌خواهم به دیدن او بروم.

معلم خیلی عزیز است. پیامبر خدا می‌فرمایید: به کسی که از او دانش می‌آموزید، احترام بگذارید».

من گفتیم: «من هم می‌آیم؛ خیلی دوست دارم او را ببینم».

روز معلم بود. من و پدرم با یک دسته گل به دیدار آقای بهاری رفتیم. خانمی در را باز کرد و گفت: «بفرمایید!»

وای چه جالب! خانم بهاری بود!

— «سلام خانم!»

خانم بهاری تا مرا دید، صورتش مثل گل شکفت.

— «سلام عزیزم! شما کجا؟ اینجا کجا؟ خانه‌ی ما را چطور پیدا کردی؟ بفرمایید!» شگفت زده شده بودم!

داخل رفتیم. آقای بهاری با عصا در حیاط ایستاده بود. پدرم با مهریانی به سوی او رفت و او را به گرمی در آغوش گرفت.

او هم پدرم را با مهریانی بوسید و احوالپرسی کرد. بعد دست روی شانه‌ی پدرم

گذاشت و به خانم بهاری گفت:
«این آقا که به دیدار من آمد، دانشآموز من است».
خانم بهاری هم دست روی شانه‌ی من گذاشت و گفت: «این دختر ناز هم دانشآموز
من است».

آقای بهاری لبخند زد: «چه خوب! خانه‌ی ما امروز مدرسه شده است.
مدرسه‌ای صمیمی با دو معلّم و دو شاگرد!»

برايم بکو

بهترین راه تشنگر از معلّم را چه می‌دانی؟

کامل کنید

جاهای خالی را با کلمات مناسب پر کنید.

پاسخ سکوت محبت قوی

بلند احترام بزرگ

امام علی بن الحسین – علیه السلام –:
«حق معلم بر تو (شاگرد) این است که زمانی که یکی از
شاگردان از او سؤال می‌کند، تو ندهی.»

امام سجاد – علیه السلام –:
«حق معلم بر تو این است که او را بشماری
و به او بگذاری..»

امام چهارم – علیه السلام –:
«وقتی معلم صحبت می‌کند، کنید
و خوب به حرف‌هایش گوش کنید.»

امام زین العابدین – علیه السلام –:
«شاگرد نباید صدایش را در برابر معلم کند.»

وَيُرْزِكُهُمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

(خدا پیامبری از خودشان برانگیخت) تا آنها را تربیت کند
و به آنها قرآن و دانش بیاموزد.

سوره‌ی آل عمران، آیه‌ی ۱۶۴

به این سخن از امام خمینی (ره) توجه کنید.

معلّمی، شغل انبیاست.

● معلّم‌ها چه کاری انجام می‌دهند؟

● کار پیامبران چیست؟

● چه شباهتی میان کار آنها وجود دارد؟

ایستگاه خلاقیت

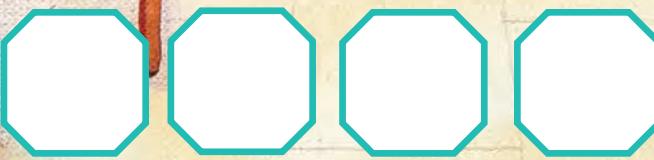
با خط خوش نام معلّمان عزیزت در سال‌های گذشته و امسال را بنویس؛ با جمله‌ای محبّت‌آمیز از آنها تشکّر کن و بهترین خاطره‌ای را که از آنها داری، برای دوستان تعریف کن.

مثل مادر

سلام ای با من و گل‌هاصمیمی سلام ای یار و غم‌خوار قدیمی
 دو دستم را گرفتی مثل مادر مرا پرواز دادی چون کبوتر
 مرا بردی به باغ سبز ایمان به سوی آیه‌های نور و قرآن
 من از دست تو نوشیدم وفا را من از چشمان تو دیدم خدارا
 کلید گنج دین در دست داری تو راه انبیا را می‌سپاری
 معلم از تو هستم سبز و پربار مرا در سایه‌ی لطفت نگه‌دار

با خانواده

به کمک اعضای خانواده، نام چند
 معلم شهید یا فداکار را در خانه‌های
 زیر بنویسید.

چشمان همیشه باز

بچه‌ها تازه به کلاس آمده بودند که معلم وارد شد. بعد از کمی سکوت، رو به بچه‌ها کرد و گفت: «می‌خواهم فیلم بازدید از باغ پرندگان را به شما نشان دهم.» بچه‌ها که از شنیدن این خبر خیلی خوشحال شده بودند، بی‌صبرانه منتظر نمایش فیلم بودند. معلم ادامه داد: «البته در مورد این فیلم با شما صحبت‌هایی دارم. اما قبل از آن، بهتر است همه‌ی شما فیلم را ببینید.» با شنیدن این سخن بچه‌ها با تعجب به یکدیگر نگاه کردند...

تصویر بچه‌ها روی پرده افتاد.

آنها با دیدن خودشان شگفتزده شده بودند و با شور و هیجان فراوان یکدیگر را نشان می‌دادند.

فیلم زمان ورود بچه‌ها به باغ را نشان می‌داد. بعضی آهسته وارد باغ می‌شدند و برخی دیگر با عجله.

چند نفر به دنبال هم می‌دویند که ناگهان یکی از آنها سُرخورد و روی زمین افتاد. یکی از بچه‌ها به جای کمک، با دست او را نشان داد و زد زیر خنده! اما یکی دیگر از بچه‌ها دوان دوان به سمت او رفت و دستش را گرفت تا بلند شود. سپس تصاویری از داخل باغ پخش شد؛ یکی از بچه‌ها به دنبال طاووسی می‌دوید تا پر آن را بکند!

یک دیگر نیز برای یک قوی سفید زیبا، تکه‌ای پوست هندوانه انداخت. قوی بیچاره هم به خیال اینکه غذا برایش انداخته‌اند، آن را خورد. خوردن همان و گیرکردن در گلو همان!

بالاخره قوی سفید با هزار بدختی توانست پوست هندوانه را از گلویش بیرون بیندازد. در این لحظه دو تا از بچه‌های کلاس سرشان را پایین انداختند.

دوربین گوشه‌ی دیگری از باغ را نشان داد. دو نفر از بچه‌ها همراه یکی از دوستانشان که پایش شکسته بود و به سختی با عصا راه می‌رفت، حرکت می‌کردند و مراقب او بودند. یکی از آنها به سمت آبخوری رفت و یک لیوان آب برای او آورد. در گوشه‌ی دیگر، چند نفر مشغول خوردن میوه و کیک بودند و پوست و زباله‌ی آنها را روی زمین می‌انداختند.

صحنه‌ها یکی پس از دیگری می‌آمدند و می‌رفتند. هر چه از زمان فیلم می‌گذشت، صدای همهمه و خنده کمتر می‌شد. همه غافلگیر و بعضی شرمنده شده بودند!

بعد از پایان فیلم، معلم رو به بچه‌ها کرد و گفت:
«بچه‌ها! این تنها از یک ساعت از حضور ما در باغ پرندگان بود که دوربین‌های باغ آن را ثبت کرده بودند. در فیلم اتفاقات گوناگونی افتاده بود؛ اتفاقاتی که گاه سبب ناراحتی و گاه سبب شادی ما می‌شد.

فراموش نکنیم اتفاقات مختلفی که در زندگی هر روز ما پیش می‌آید نیز همین‌گونه است. دوربین‌های دقیق‌تر و حساس‌تری هم هستند که هر لحظه از همه‌ی کارهای خوب و بد ما تصویربرداری می‌کنند و آن فیلم‌ها در روزی بزرگ به همه‌ی ما نشان داده خواهند شد.» در این هنگام، معلم به سمت تخته رفت و روی آن نوشت:

وَ إِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ كِرَاماً كَاتِبِينَ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

فرشتگانی بر شما قرار داده که اعمالتان را می‌نویسند و می‌دانند
شما چه می‌کنید.

سوره‌ی انفطار، آیات ۱۰-۱۲

برایم بگو

منظور معلم از دوربین‌های دقیق‌تر و حسناً‌تر چه بود؟

بررسی کنید

آیا دوربین‌های باغ همه‌ی اتفاقات را می‌توانند ثبت کنند؟ فرشتگان خدا چطور؟ این دو را با یکدیگر مقایسه کنید.

فرشتگان خدا	دوربین‌ها در باغ
.....	اتفاقاتی را که در بعضی جاهای افتاد نمی‌توانند ثبت کنند.
.....	حافظه‌ی محدودی برای فیلم‌برداری دارند.

تدبر کنیم

أَلَمْ يَعْلَمْ بِإِنَّ اللَّهَ يَرَى

آیا انسان نمی‌داند که خدا او را می‌بیند؟

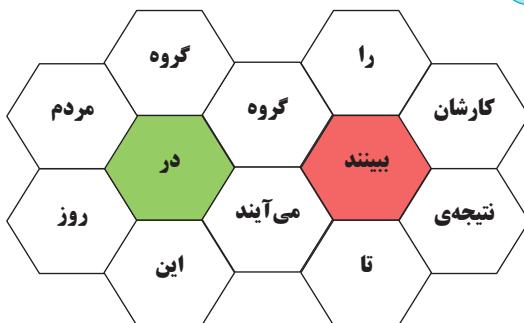
سوره‌ی علق، آیه‌ی ۱۴

من می‌دانم که خدای بزرگ همه‌ی کارهای من را می‌بیند، پس با خود تصمیم
می‌گیرم که

میان آیه‌ای که خواندیم و این تصویر چه ارتباطی می‌بینید؟

کامل کنید

برای کامل کردن ترجمه‌ی آیه‌ی ۶ سوره‌ی زلزال، از خانه‌ی سیز شروع کنید و به خانه‌ی قرمز برسید.

..... تا هرکس

ذَرْهَای کار خوب انجام داده است، نتیجه‌ی آن را ببیند و هر کس ذَرْهَای کار رشت انجام داده است، نتیجه‌ی آن را ببیند.

سوره‌ی زلزال، آیات ۸-۶

ایستگاه فکر

اگر بخواهید نام جدیدی برای درس انتخاب کنید، چه نامی را پیشنهاد می‌کنید؟
چرا؟

با خانواده

یکی از پیام‌های قرآنی در ارتباط با موضوع درس را که در کتاب قرآن خوانده‌اید، پیدا کنید و با ترجمه‌ی آن بنویسید.

خدا جون از تو ممنونم

ای خدای خوب...!

دیروز در مراسم صبحگاه، معاون مدرسه اسم من و چهار نفر از دیگر دوستانم را خواند و اعلام کرد: «در نوبت اول، این پنج نفر از همه پیشرفت بهتری داشته‌اند.» یکی یکی از پلّه‌ها بالا رفته و جایزه گرفتیم. بچه‌ها با صدای بلند صلووات فرستادند و ما را تشویق کردند؛ چه صحنه‌ی قشنگی بود! خدای مهریان، تو به ما کمک کردی تا خیلی خوب درس بخوانیم.

ای آفریننده‌ی زیبای‌ها...!

امروز صبح وقتی وارد حیاط شدم، دیدم تعدادی از گل‌ها شکفته شده‌اند. از دیدن آنها خیلی خوشحال شدم.

حالا باغچه‌ی ما بسیار قشنگ شده و بوی گل، حیاط خانه را پر کرده است.
پدرم می‌گوید: «خیلی خوب از گل‌ها مراقبت کردیم و به موقع به آنها آب دادیم.
اگر این کار را نمی‌کردیم، باغچه خشک و خالی می‌ماند
و بوی عطر در حیاط نمی‌پیچید.»
خدای مهریان، این گل‌های رنگارنگ هدیه‌های توست.

ای صاحب همه‌ی خوبی‌ها...!

خوشه‌های گندم زیر نور خورشید مثل طلا می‌درخشند.
چقدر گندم‌زار زیبا و تماشایی است!
عمویم چند ماه شب و روز رحمت کشیده و تلاش کرده است؛ زمینش را شخم زده،
بدر پاشیده، آبیاری و سهمپاشی کرده است!
خدای مهریان، این خوشه‌های طلایی، هدیه‌های توست.

ای پروردگار مهریان...!

از اینکه پدر و مادری دلسوز و مهریان به من بخشیده‌ای، سپاسگزارم.
از اینکه می‌توانم کارهای خوبی انجام دهم،
به دوستانم کمک کنم و به پدرم، مادرم و دیگران احترام بگذارم،
تو را شکر می‌گوییم و می‌دانم تو همه‌ی کارهای مرا می‌بینی
و در جهان آخرت به اندازه‌ی تلاشم، به آنها پاداش می‌دهی.
من نتیجه‌ی کارهای خوبم را در آنجا می‌بینم.
همان طور که موققیتم را دیدم،
گل‌های زیبا و رنگارنگ با غچه‌ی حیاط را دیدم
و عمومیم خوش‌های طلایی رنگ گندم‌زارش را دید.

هر یک از این چهره‌ها نشان‌دهنده‌ی چه احساسی است؟ با توجه به آنها، ترجمه‌ی آیات را کامل کنید.

روز قیامت روزی است که:

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ

..... و برخی چهره‌ها،
..... هستند.

سوره‌ی قیامت، آیه‌ی ۲۴

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ

..... برخی چهره‌ها،
..... هستند.

سوره‌ی قیامت، آیه‌ی ۲۲

بررسی کنید

در مزرعه‌ی اعمالت، چیزهایی را که می‌خواهی بکاری رنگ‌آمیزی کن.

ناشکری	اذیت کردن دیگران	تبیل		احترام به همسایه	دعوای کردن	سرنژدن به خویشاوندان			
		خشم	حسادت			بداخلانقی	بدرفتاری	قرآن خواندن	امانت‌داری
مسخره کردن دیگران	صرفه‌جویی		حسادت						
شکرگزاری از نعمت‌های خدا	نالامیدی								
		احترام به معلم	صدقه دادن	خوش‌قولی	بخشنی و گذشت		زود عصباتی نشدن		احترام به پدر و مادر
بی‌نظمی				اسراف		دروغ			راستگویی
بی‌ادبی		حق دیگری را خوردن				تهمت			کمک نکردن به دیگران
			بی‌حواله	بی‌حوصلگی			صله‌ی رحم		نماز خواندن

آفرین! حال که تو این‌گونه هستی، پاداش تو کلمه‌ای است که می‌بینی!

دعا کنیم

پروردگارا !
ای که دنیا را کشتزار آخرت قرار داده‌ای،
حرکت اعضايم
نگاه‌های چشمانم
و کلمه‌های جاري بر زيانم را
در مسیر کارهای خوب قرار بده
تا با کشت عمل صالح، خوشبختي و بهشت را در آخرت ډرو کنم.

خداوندا !

برگرفته از کتاب «ياد شيرين دوست»
نوشته‌ی ناصر نادری

خرید اینترنتی کتاب درسی

والدین گرامی و دانشآموز عزیز

در راستای توسعه دولت الکترونیک و با هدف اطلاع رسانی و سهولت دسترسی دانشآموزان به کتاب‌های درسی، در سال تحصیلی جدید در سراسر کشور، فروش و توزیع کتاب‌های درسی به صورت اینترنتی و از طریق سامانه فروش و توزیع مواد آموزشی به نشانی www.irtextbook.com یا www.irtextbook.ir انجام می‌شود.

نحوه خرید کتاب درسی:

- ۱- دانشآموزانی که به اینترنت دسترسی ندارند (سفارش گروهی):
 - مراجعته به مدرسه محل تحصیل
 - پرداخت وجه کتاب به مدرسه محل تحصیل
 - اعلام شماره تلفن همراه (فعال) اولیای دانشآموز برای دریافت پیام کوتاه از سامانه
 - ثبت سفارش گروهی دانشآموزان در سامانه فروش و توزیع مواد آموزشی توسط مدرسه

- ۲- دانشآموزانی که به اینترنت دسترسی دارند (سفارش انفرادی):
 - ورود به سامانه فروش و توزیع مواد آموزشی
 - کلیک روی دکمه «ورود به بخش سفارش دانشآموز»
 - ثبت کد ملی دانشآموز به عنوان شناسه کاربری و شش رقم سمت راست سریال شناسنامه وی به عنوان رمز ورود
 - ثبت و پرداخت اینترنتی سفارش براساس راهنمای سامانه

نکته:

- برای پرداخت اینترنتی نیاز به کارت بانکی، رمز دوم، کد اعتبارسنجی دوم روی کارت (CVV2) و تاریخ انقضای کارت بانکی می‌باشد.
- پیشنهاد می‌شود قبل از فرا رسیدن زمان خرید، یک بار به صورت آزمایشی با شناسه کاربری و رمز عبور خود وارد سامانه فروش و توزیع مواد آموزشی شوید و با محیط سامانه آشنا شوید. در صورتی که موفق به ورود به سامانه نشیدید، تصویر شناسنامه جدید دانشآموز را به مدرسه محل تحصیل وی تحویل دهید، تا مدرسه، اطلاعات شناسنامه دانشآموز (سریال شناسنامه) را در سامانه ثبت نام دانشآموزان (ستاد)، اصلاح نماید.
- ارائه نظرات، پیشنهادات و انتقادات ارزشمند شما در هر بخش از فعالیت‌های سامانه فروش و توزیع مواد آموزشی به نشانی info@irtextbook.com و دورنگار ۸۸۳۰۹۲۶۶، ما را در شناسایی نقاط قوت و ضعف خدمات و محصولات یاری خواهد رساند.